

Arrest

nr. 272 199 van 2 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
handelend als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kind X, op 7 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat huidig beroep samenhangt met het beroep dat zij voor haar andere dochter, M. M. M. P., bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) heeft ingesteld, gekend onder het rolnummer X Zij meent dat deze beroepen gevoegd dienen te worden op grond van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

De Raad wijst erop dat de andere dochter van verzoekster zich grotendeels op andere vluchtmotieven beroept, met name het seksueel misbruik door een buurman, de hieraan gerelateerde bedreigingen door leden van de bende 18 en haar vrees dat de bendeleden, waaronder haar buurman, haar familie opnieuw iets zouden aandoen bij terugkeer naar El Salvador. De beslissingen die ten aanzien van de dochters van verzoekster werden genomen zijn voorts grotendeels gebaseerd op verschillende motieven. In huidig verzoekschrift voert verzoekster bovendien andere argumenten aan dan in het verzoekschrift dat zij voor haar andere dochter heeft ingediend. Gelet hierop acht de Raad het *in casu*, bij gebrek aan voldoende samenhang, niet aangewezen om de zaken met rolnummers X en X samen te voegen.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 30 mei 2019 België binnen met haar twee minderjarige dochters en verzoekt op 6 juni 2019 om internationale bescherming. Dit verzoek wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) ook in naam van haar dochters als begeleide minderjarigen ingediend. Op 26 maart 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 246 689 van 22 december 2021 weigert de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster. De Raad van State beslist bij beschikking nr. 14.256 van 26 maart 2021 dat het cassatieberoep tegen dit arrest niet toelaatbaar is.

2.2. Op 25 mei 2021 verzoekt de dochter van verzoekster in eigen naam om internationale bescherming. Op 24 januari 2022 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van haar een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart geboren te zijn in EL Salvador, waar je samen met je moeder en andere familieleden woonachtig was in San Salvador, in de wijk Mexicano. Je bent geboren op (...) 2013 en dus minderjarig. Je kwam samen met je moeder P. M. P. E. (...), je oudere zus M. P. M. M. (...) en je oom moederszijde P. M. D. R. (...) naar België, waar je moeder en oom een vraag om internationale bescherming hebben ingediend op 06/06/2019. Je oom werd door het CGVS gehoord op 29/01/2020, je moeder op 31/01/2020. Op 26/03/2020 oordeelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat noch je moeder noch je oom hun vrees voor vervolging voldoende aannemelijk hadden gemaakt en bijgevolg werd hen de hoedanigheid van vluchteling alsook de subsidiaire bescherming geweigerd. Op 29/04/2020 gingen zowel je moeder als je oom gingen tegen de beslissing van het CGVS in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. De Raad bevestigde in haar arrest nr. 246689 dd. 22/12/2020 de conclusies van het CGVS. Je moeder en oom dienden vervolgens op 16/03/2021 een beroep in bij de Raad van State. Dit beroep werd verworpen op 26/03/2021. Op 25/05/2021 diende je in eigen naam een vraag om internationale bescherming in, samen met je zus M. M. (...) Je weet niet goed om welke reden je werd uitgenodigd op het CGVS maar weet van je moeder dat je gehoord zal worden. Je zegt dat je bij terugkeer naar El Salvador bang bent van de man die in jullie huis kwam stelen. Je bent bang dat hij je moeder of zus iets zou aandoen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er voor jou bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen, aangezien je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd je gehoord door een gespecialiseerde protection officer, in aanwezigheid van een door jou gekozen advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet bepaalt dat de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”.

Vooreerst moet worden vastgesteld, dat je samen met je moeder, zus en oom naar België bent gekomen. Je was toen minderjarig. Je moeder heeft op 06 juni 2019 een vraag om internationale bescherming (VIB) ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.

Op 26 maart 2020 oordeelde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat noch je moeder noch je oom hun vrees voor vervolging voldoende aannemelijk hadden gemaakt en bijgevolg werd hen de hoedanigheid van vluchteling alsook de subsidiaire bescherming geweigerd. Zowel je moeder als je oom gingen tegen de beslissing van het CGVS in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RVV). De Raad bevestigde in haar arrest nr. 246689 dd. 22/12/2020 de conclusies van het CGVS. Je moeder en oom dienden vervolgens op 16/03/2021 een beroep in bij de Raad van State. Dit beroep werd verworpen op 26/03/2021.

Er dient te worden vastgesteld dat je niet goed weet om welke reden je gevraagd was om naar het CGVS te komen (CG p.2). Gezien je jonge leeftijd, dienen je verklaringen zeker samen te worden bekeken met deze van je familieleden. Je vertelt over de man die in jullie huis kwam stelen (CG p.4). je bent bang dat hij je moeder en zus iets zal aandoen. Je baseert je op dezelfde asielmotieven als je moeder en oom inzake hun vraag om internationale bescherming (VIB). Je brengt terzake geen nieuwe persoonlijke elementen aan.

Bijgevolg moet worden vastgesteld, dat je geen elementen aanbrengt, die een afzonderlijk verzoek om bescherming voor jou rechtvaardigen, waaruit volgt dat je verzoek om internationale bescherming in eigen naam niet-ontvankelijk is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van je verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen

gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot, ook inzake de vraag om internationale bescherming van je zus M. P. M. M. (...) werd haar vraag als “niet-ontvankelijk” beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9, § 4, 57/6, § 3, en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het EVRM en van “de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorg en zorgvuldigheid” (verzoekster bedoelt wellicht het zorgvuldigheidsbeginsel).

Zij onderbouwt dit middel als volgt:

“Overwegende dat tegenpartij haar beslissing van niet-ontvankelijkheid grondt op het feit dat verzoekster geen eigen elementen zou hebben aangevoerd, verschillend van degene die haar moeder aanvoert. Dat zij het verzoek dus niet-ontvankelijk verklaart.

De samenhang van de procedure van verzoekster met die van haar zuster

Op 25 mei 2021 heeft verzoekster samen met haar oudere zuster Mo. M. P. (...) een asielaanvraag ingediend.

Haar asielaanvraag is innerlijk verbonden met die van Mo. (...).

In deze context moeten de dossiers worden gevoegd op basis van de gezinseenheid (artikel 8 van het EVRM).

Bovendien kan Ma. (...) na de gebeurtenissen in verband met de inbraak niet meer alleen in slaap vallen en is ze bang in het donker.

De kinderen werden altijd begeleid van en naar school.

Ze konden niet alleen reizen, niet op straat spelen en hadden geen tuin.

Niemand anders dan de familie en de 'nanny' kwamen in het huis.

Er waren geen toegestane activiteiten meer, Mo. (...) stopte met rolschaatsen bij de club en Ma. (...) stopte met zwemlessen.

Enige tijd later werd een tweede bedreiging geuit, door 3 personen. De volgende dag besloot de familie hun huis te verlaten. De meisjes verstopten zich bij vrienden, gingen niet meer naar school en verlieten het huis niet. De vrienden deden hun boodschappen. Alleen de moeder ging naar buiten om haar opzegtermijn te presteren op voor haar vertrek uit El Salvador.

Sinds september wordt Ma. (...) geholpen door een logopediste op school. Nadat zij enige moeilijkheden had opgemerkt om zich uit te drukken over bepaalde onderwerpen, met name het verleden, werd deze follow-up opgevoerd.

Het lijdt geen twijfel dat het meisje bijzonder getraumatiseerd is door de gebeurtenissen in haar land van herkomst.

Dit onbehagen wordt toegevoegd aan het eigen onbehagen van Mo. (...).

Zoals supra vermeld, moeten de twee beroepen worden gevoegd.”

3.2. De stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoekster de schending aan van artikel 48/9, § 4, van de Vreemdelingenwet, doch geeft zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel, dat handelt over de beoordeling van bijzondere procedurele noden, geschonden acht.

3.3.1.2. De Raad benadrukt vervolgens dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.3.1.3. In de mate dat verzoekster artikel 3 van het EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek of haar dochter eigen feiten aanvoert die een apart verzoek rechtvaardigen. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters dochter niet-ontvankelijk is omdat (A) zij geen elementen aanbrengt die een afzonderlijk verzoek om bescherming voor haar rechtvaardigen, nu (i) haar moeder op 6 juni 2019 een vraag om internationale bescherming heeft ingediend dat op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet ook in haar naam als vergezellende minderjarige werd ingediend en waarover zowel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), de Raad als de Raad van State zich hebben uitgesproken en (ii) zij zich op dezelfde asielmotieven baseert als haar moeder inzake haar vraag om internationale bescherming, omdat (B) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij in dit verband zelf geen vrees aanhaalde en omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108)

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De dochter van verzoekster werd op 29 november 2021 gehoord op het CGVS om te getuigen en de redenen aan te halen waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, El Salvador. Zij verklaarde dat zij samen met haar moeder, zus en oom haar land van herkomst verlaten heeft omwille van bedreigingen door een buurman die in hun huis geld van haar zus, de computer van haar moeder en spullen van haar oom, waaronder een rugzak, zou hebben gestolen en stelde bij terugkeer te vrezen dat deze man haar moeder en zus iets zal aandoen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat de dochter van verzoekster haar verzoek om internationale bescherming baseert op een grond die reeds door haar moeder – verzoekster *in casu* – en oom werd aangehaald in het kader van hun respectieve verzoeken om internationale bescherming, met name dat er een lid van de bende 18 naar hun huis zou zijn gekomen en er enkele spullen zou hebben gestolen.

In de beslissing die werd genomen in hoofde van verzoekster oordeelde de commissaris-generaal wat betreft de diefstal dat (A) nergens uit haar verklaringen blijkt dat de dief ook maar enig verband zou hebben met het bendelid dat haar dochter zou hebben misbruikt, dat (B) de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis verder ondermijnd wordt doordat zij en haar broer andere verklaringen afleggen over het verloop van deze diefstal en in het document van de klacht die zij hierover neerlegde nog een andere uitleg over het verloop van de diefstal staat, dat (C) de klacht een beperkte bewijswaarde heeft en dat (D) het zich illegaal toegang verschaffen tot een woning louter om diefstal te plegen, mocht dit effectief gebeurd zijn, geenszins ressorteert onder de criteria van het Verdrag van Genève en bovendien op zich niet volstaat om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. In zijn arrest nr. 246 689 van 22 december 2021 bevestigde de Raad deze vaststellingen en overwegingen (adm. doss., stuk 6, map met ‘Landeninformatie’).

De dochter van verzoekster betwist niet dat de weigeringsbeslissing genomen in hoofde van haar moeder en oom definitief is en dat de beoordeling van de door haar moeder en oom aangevoerde feiten en elementen dus als vaststaand moet worden beschouwd. In de mate dat de dochter van verzoekster zich *in casu* beroept op dezelfde vluchtmotieven als haar moeder en oom, brengt zij geen eigen feiten aan die een apart verzoek rechtvaardigen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog (*post factum*) verklaart dat er na de inbraak een tweede bedreiging door drie personen werd geuit, dat de familie daarna besloot hun huis te verlaten, dat haar dochters zich bij vrienden verstopten, niet meer naar school gingen en het huis niet meer verlieten, dat vrienden voor hen boodschappen deden en dat enkel zij naar buiten ging om haar opzegtermijn te presteren voor hun vertrek uit El Salvador, laat zij na toe te lichten in welk opzicht deze feiten in hoofde van haar minderjarige dochter eigen feiten zijn die voor haar een apart verzoek om internationale bescherming kunnen rechtvaardigen en dus kunnen rechtvaardigen dat deze feiten niet door haarzelf, mede in naam van haar dochter, zouden kunnen worden ingeroepen in een (volgend) verzoek om internationale bescherming. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoekster zich hiermee beperkt tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs, dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen enkele melding maakte van een bedreiging door drie personen en dat de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, reeds oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar en haar broer voorgehouden problemen in El Salvador. Verzoekster slaagt er met haar betoog dan ook niet in om eigen elementen voor haar dochter aan te voeren die een apart verzoek rechtvaardigen.

Waar verzoekster aanhaalt dat haar dochter na de gebeurtenissen in verband met de inbraak niet meer alleen in slaap kan vallen, bang is in het donker, begeleid werd van en naar school, niet alleen kon reizen, niet meer op straat kon spelen, geen tuin had om in te spelen, er niemand anders dan de familie en de "nanny" in hun huis kwam, diende te stoppen met zwemlessen en haar andere dochter met rolschaatsen, bijzonder getraumatiseerd is en geholpen wordt door een logopediste op school, laat zij wederom na toe te lichten in welk opzicht deze feiten in hoofde van haar minderjarige dochter eigen feiten zijn die voor haar een apart verzoek om internationale bescherming kunnen rechtvaardigen en dus kunnen rechtvaardigen dat deze feiten niet door haarzelf, mede in naam van haar dochter, zouden kunnen worden ingeroepen in een (volgend) verzoek om internationale bescherming. Ten overvloede kan hier nog aan worden toegevoegd dat verzoekster er opnieuw aan voorbij gaat dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar en haar broer aangevoerde problemen in El Salvador in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming en dat verzoekster van deze elementen geen enkel (begin van) bewijs voorlegt.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van je verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als

de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Tot slot, ook inzake de vraag om internationale bescherming van je zus M. P. M. M. (...) werd haar vraag als "niet-ontvankelijk" beoordeeld."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat de dochter van verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de dochter van verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de dochter van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.5. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing "*nietig te verklaren*", wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN